

عنوان مقاله:

گفتمان های فکری عصر ابن بابویه و اندیشه غیبت: بازخوانی کتاب کمال الدین و تمام النعمه

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات تاریخی قرآن و حدیث، دوره 25، شماره 65 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علی ثقفیان - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه تهران، تهران، ایران.

حسین شجاعی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

عصر ابن بابویه از دوره های پرتلهاب در تاریخ مذهب شیعه امامیه به حساب می آید. خروج امام از دسترس مستقیم در کنار تردیدافکنی دیگر فرق مردم را با حیرتی فراگیر مواجه کرد. در چنین وضعیتی ابن بابویه با نگارش کتاب کمال الدین تلاش نمود مهم ترین چالش های گفتمانی عصر خویش را که موجب شکل گیری حیرتی گسترده پیرامون امام عصر (ع) شده بود بررسی کند. به دلیل عدم انعکاس مستقیم این گفتمان ها در آثار تاریخی مختلف، لازم است با تحلیل و دسته بندی داده های مندرج در کتاب کمال الدین، مهم ترین جریان های فکری شیعیان دوره حیرت و چالش های گفتمانی ایشان را بازشناسیم. به نظر می رسد ابن بابویه خود را با سه مسئله اصلی اثبات وجود حجت الهی و تعیین یافتنش در فرزند امام عسکری (ع)، غیبت امام و عدم تنافی آن با شئون امامت، و طول عمر امام روبه رو می دیده است. مطالعه پیش رو برای آزمون همین فرضیه صورت می گیرد. می خواهیم دریابیم هریک از این قبیل مسائل از جانب کدام دسته از مخالفان مطرح می شده، و پاسخ های ابن بابویه در مقام رویارویی با هرکدام چه بوده است.

کلمات کلیدی:

شیخ صدوق، دوره حیرت، تاریخ غیبت کبری، مهدویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1012760>

